

MUSIK. Rapparen Ice Cube förhandlar om att få producera en film baserad på serieromanen *10*. Troligen Ice Cube själv spela huvudrollen. *10* handlar om en man som via e-post får reda på att han konkurrerar i en tävling där den som kommer ut levande vinner.

It Takes 2*007 – The history of Rock continues... Del 8 – ”I hope I die before I get old”

Lev hårt – dö ung!

I mitten av 60-talet växte sig modskulturen stark i Storbritannien med London som fäste. Ett fanatiskt modeintresse blandat med jazz, soul och rhythm&blues kännetecknade modsen som med välklippta frisyrer och mode-riktiga kavajer tog sig fram med en vespa oftast som fortskaffningsmedel. Modskulturen blev under denna period den mest populära ungdomskulturen och den spred sig snabbt till övriga Europa.

The Kinks var ett av modsens favoritband.

BILD: SCANPIX

Allnighters, klubbar som hade öppet hela natten, var populärt nere i Soho och droger som amfetamin var ett vanligt inslag för att orka dansa och hålla igång hela nätterna.

De stora bråken mellan mods och rockers, (de som fortfarande var den ursprungliga rock&rollen trogen) med flera uppmärksammade och tragiska dödsfall som följd, bidrog till att sprida kulturen vidare över landet.

Den utvecklades så småningom till en engelsk variant av hippies men låg också till grund för skinheads långt senare.

Musikaliskt sett var det de tre Londonbaserade banden, The Who, Kinks och Small Faces, som blev modsens kelgrisar. Och Kinks med låtskrivaren och sångaren Ray Davies skildrar i låten *Dedicated Follower of Fashion* från 1966, det extremt snabba skiftet för modet i allmänhet och Carnaby Streets betydelse för modsen i synnerhet.

My g-g-generation

Small Faces lyckades inte att åka med på den amerikanska vägen för The Bri-

tish invasion som Kinks och The Who men under sin fyraårsperiod blev de modsens favoriter. Senare ombildades bandet till Faces med Rod Stewart och Ron Wood (senare Rolling Stones) och fick även en storhetstid i början av 70-talet.

The Who hade bildats 1964 och redan tidigt så speglade aggressivitet starkt deras musik. Vid ett speltillfälle blev gitarristen Pete Townsend så frustrerad av den illa fungerande elektroniken, att han på scen i ren ilska slog sönder sin gitarr. Efter det kom sönderslagna instrument att bli deras varumärke som oftast avslutade deras framträdanden. Även Keith Moons vilda sätt bakom trummorna kom att förändra rocken radikalt. Låten *My generation* från debutalbumet 1965 blev modsens signum, där Roger Daltrey beskriver den amfetaminstinna och stammande tonåringen.

För The Who blev rockoperan *Tommy*, som framfördes i sin helhet på

Woodstock 1969, mästerverket som gav dem status som superstjärnor i USA.

Föregångare

Även Storbritannien drabbades 1967 av den psykedeliska musiken där hasch, amfetamin och LSD blev något som bara hörde till. Och det var inte bara artisterna som var påverkade, även publiken skulle vara hög för att njuta av de långa och improviserade musikstyckena.

Jämfört med den amerikanska så var den brittiska psykedeliska musiken både vildare och mer improviserad och ett av de mest obskyra banden var Pink Floyd med gitarristen Syd Barrett. Tyvärr blev Barrett tidigt ett offer för de hallucinogena drogerna och medverkade endast på Floyds två första album innan han i februari 1968 blev lämnad av resten av bandet.

Eric Clapton hade hoppat av Yardbirds 1965 och ersatts av Jeff Beck. Året efter tillkom Jimmy Page och efter problem med att uppfylla Yardbirds

The history of rock

kontrakt blev detta starten för Led Zeppelin. Deras andra platta från oktober 1969 innehåller klassikern *Whole lotta love* men det var först under 70-talet som de stora framgångarna skulle komma. Detsamma gällde för Deep Purple och Black Sabbath. Clapton själv bildade 1966 supergruppen Cream med Ginger Baker och Jack Bruce. Deras musik baserades på traditionell blues men blev ändå en av de viktigaste föregångarna för hårdrocksgenren under 70-talet.

Live fast – die young!

I mitten av 60-talet nådde bluesen i Storbritannien en ny renässans inte minst tack vare Rolling Stones, som med sina rötter i det amerikanska delat nu tog genren till en ny dimension.

Epitetet The Best rock&roll band in the world var ingen överdrift.

Deras utveckling av rocken 1965–68 gjorde

dem till kungar på båda sidor Atlanten.

1967 blev Stones censurerade och på nytt var det i Ed Sullivans Show, där de sexuella anspelningarna i låten *Let's Spend the Night Together* blev föremålet.

En kompromiss gjordes och Mick Jagger sjöng istället *Let's spend some time together*, men rullade rebelliskt med ögonen mot tv-kameran när han sjöng orden.

För Stones blev 1969 fyllt av tragiska händelser.

Förutom dödsmisshandeln i Altamont (se del 5) så drunknade i juli gitarristen Brian Jones vid 27-års ålder i sin egen swimmingpool, mindre än en månad efter att han sparkats från gruppen. Fortfarande efter 38 år är det oklart om det var en olycka, mord eller självmord. Jones blev den första i den oglamörösa The forever 27 Club, det skulle snart bli fler...

Peter Kronström

Tävling: Sätt rätt artist ihop med rätt låt!

- 1. Pink Floyd
- 2. Rolling Stones
- 3. Troggs
- 4. Small Faces
- 5. The Who
- 6. Led Zeppelin
- 7. Kinks
- 8. Cream
- 9. Deep Purple
- 10. David Bowie

- A. Hush
- B. Communication Breakdown
- C. Space Oddity
- D. Wild Thing
- E. See Emily Play
- F. You Really Got Me
- G. Itchycoo Park
- H. Strange Brew
- I. Gimme Shelter
- J. Pinball Wizard

■ Svar och tröjstorlek skickas till: Trelleborgs Allehanda, It Takes 2, Box 73, 231 21 Trelleborg eller mailas till: peter.kronstromtelia.com Svaren ska vara tillhanda senast onsdagen den 22 augusti.

■ Vinnare och rätta lösningen publiceras i nästa avsnitt av "The history of Rock"

■ **1:a pris:** Specialtillverkad It Takes 2 t-shirt och Anne-Lie Rydésignerad It Takes 2-affisch.

■ **2:a-5:e pris:** Allehanda Allehandapriser

Rätta svar från tävlingen den 11 augusti

1 - H	Freddie & the Dreamers - I'm Telling You Now
2 - D	Johnny Kid & the Pirates - Shakin' All Over
3 - F	Rolling Stones - Paint It Black
4 - I	Brian Poole & the Tremeloes - Do You Love Me
5 - E	Swinging Blue Jeans - Hippy Hippy Shake
6 - J	Beatles - I Feel Fine
7 - B	Peter & Gordon - A World Without Love
8 - A	Dusty Springfield - Son Of A Preacher Man
9 - G	The Who - Baba O'Reilly
10 - C	Hollies - Bus Stop

Fotnot. Även Beatles har spelat in Hippy Hippy Shake och The Who en liveversion av Shakin' All Over.

Vinnare den 11 augusti:

1:a pris: Ingalll Kriegel, Bunkeflo.
2:a-5:e pris: Bo Eng, Ystad, Lars Olsson, Trelleborg, Elisabeth Roos, Borrbj samt Richard Evander, Ystad.